

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายเจริญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งกำหนดคุณสมบัติของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไว้ว่า ห้ามมิให้เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เนื่องด้วยมีเจตนารมณ์ที่จะป้องกันมิให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือขัดแย้งกับอำนาจหน้าที่หลักของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งจะก่อให้เกิดสถานการณ์ขาดจริยธรรมยากต่อการตัดสินใจ หรือถึงกับขัดต่อการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ตราขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๗ ที่บัญญัติให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระและมีความเป็นเอกภาพองค์กรหนึ่ง เข้าทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคม รวมทั้งกำหนดขอบเขตการดำเนินงานขององค์กรและการกำกับดูแล การประกอบกิจการดังกล่าว ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไป ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และในการอนุวัติให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า กสทช. ขึ้น ให้ประกอบด้วยผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เข้ามาทำหน้าที่และมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด โดยที่กระบวนการได้มา ซึ่ง กสทช. กฎหมายกำหนดไว้เป็นสองส่วน กล่าวคือ ส่วนที่หนึ่ง การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือก เป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเอง และส่วนที่สอง การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการ โดยวิธีการสรรหา จากนั้นเลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อดังกล่าวทั้งหมดมารวมเป็นบัญชีเดียวกัน แล้วให้วุฒิสภาพิจารณาและมีมติเลือกต่อไป

สำหรับกรณีการได้มาซึ่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ ส่วนที่สองโดยวิธีการสรรหานี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ นายกสภาวิศวกร ประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย นายกสมาคมวิชาการนิเทศศาสตร์และการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย นายกสมาพันธ์สมาคมวิชาชีพ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน ประธานกรรมการสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ประธานสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ประธานสหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ และประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค เห็นได้ว่า การที่กฎหมาย บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหาที่มาจากผู้แทนหลากหลายองค์กรก็ด้วยมีเจตนารมณ์เพื่อให้มีบุคคล ที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลางทางการเมืองเข้ามาร่วมกับผู้แทนองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทำหน้าที่เพื่อถ่วงดุลองให้ได้บุคคลที่เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงบทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาแล้วเห็นได้ว่า เป็นคณะกรรมการที่กฎหมายกำหนดให้มีขึ้นเฉพาะเพื่อการสรรหาบุคคลที่สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ไม่ใช่ลักษณะของการปฏิบัติงานประจำให้แก่หน่วยงานของรัฐ หากแต่เป็นการช่วยทำหน้าที่เพียงครั้งคราวไปเท่านั้น เมื่อการดำเนินการสรรหาบุคคลที่สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเสร็จสิ้นไปในครั้งใด บทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลงและหมดสภาพไป ดังนั้น การที่กฎหมายบัญญัติให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) นั้น จึงเป็นหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่เข้าลักษณะการกระทำในฐานะกรรมการของหน่วยงานของรัฐหรือในฐานะอื่นใดนอกเหนือไปจากคณะกรรมการสรรหา จึงไม่มีลักษณะเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือไปกระทบต่อความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการทำหน้าที่ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่อย่างใด

จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

นายจรัญ ภักดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ